

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16175/2024
26.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и малолетног ББ из ..., чији је законски заступник мајка АА, а чији је пуномоћник Оливера Јованић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., ..., чији је пуномоћник Филип Крстић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 71/24 од 14.02.2024. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужилаца, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 71/24 од 14.02.2024. године у делу којим је одлучено о издржавању и пресуда Основног суда у Суботици П2 590/2022 од 17.11.2023. године у ставу трећем изреке, тако што се **обавезује** тужени ВВ да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ, поред досуђеног износа од 18.000,00 динара месечно плаћа још по 7.000,00 динара месечно, почев од 17.08.2022. године па све док за то постоје законски услови, до 15-ог у месецу за текући месец, а у случају кашњења са законском затезном каматом од доспелости заосталих месечних рата па до коначне исплате, на рачун мајке детета тужиле АА.

У преосталом делу ревизија тужилаца **СЕ ОДБИЈА** као неоснована.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П2 590/2022 од 17.11.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, измењена је пресуда Основног суда у Суботици П2 650/20 од 19.04.2021. године и допунска пресуда П2 841/20 од 09.12.2021. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 94/22 од 12.07.2022. године у делу који се односи на начин одржавања личних односа малолетног ББ са туженим и у делу обавезе издржавања, тако што је обавезан тужени да доприноси издржавању малолетног ББ уместо дотадашњег износа од 15.000,00 динара, износом од 18.000,00 динара, почев од 17.08.2022. године па све док за то постоје законски услови, до 15-ог у месецу за текући месец, а у случају кашњења са законском затезном каматом од доспелости заосталих месечних рата до коначне

исплате, на рачун мајке детета тужиље АА. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да доприноси издржавању малолетног ББ преко досуђеног износа од 18.000,00 динара до траженог износа од 50.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 71/24 од 14.02.2024. године жалба тужилаца је делимично усвојена и делимично одбијена, па је пресуда у побијаном одбијајућем делу одлуке о висини обавезе издржавања малолетног ББ (став трећи изреке) потврђена, а у побијаном делу одлуке о моделу одржавања личних односа (део става другог изреке), као и за одлуку о трошковима поступка (став четврти изреке) укинута и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, побијајући је у потврђујућем делу због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, а како би се размотрила правна питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Како се у овом случају ради о спору у вези са породичним односима у којима је сходно одредби члана 208. Породичног закона ревизија увек дозвољена, то Врховни суд о њој није одлучивао као о изузетно дозвољеној, већ је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/2020 и 10/2023- др. закон, у даљем тексту: ЗПП) у вези члана 202. Породичног закона и оценио да је ревизија тужилаца делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац малолетни ББ рођен ... године у ..., ученик је ... разреда основне школе, тренира фудбал у фудбалском клубу „...“. Месечне потребе детета у погледу издржавања, узевши у обзир потребе за гардеробу, уџбенике, неопходан школски прибор, опрему за физичко васпитање, хигијену, за ручак у боравку, ужину, ваншколске активности, исхрану и трошкове телефона и интернета, износе 51.098,00 динара, не укључујући ту трошкове домаћинства.

Мајка детета, тужиља АА, рођена је ... године у ..., завршила је Факултет ... и запослена је у ... на пословима ... где зарађује 39.000,00 динара месечно, нема других прихода и не обавља ни један други посао. Здрава је и радно способна, живи као подстанар у стану чији закуп плаћа месечно 120 евра, односно око 14.000,00 динара. У стану живи са малолетним сином ББ и партнером, који плаћа режијске трошкове. Власник је идеалне половине дела стана у ..., идеалне половине дела куће на ... и целе куће у Из претходног брака има троје деце која су пунолетна и запослена и нема обавезу њиховог издржавања. Тужени ВВ је рођен ... године, завршио је ... факултет и по занимању је дипломирани ..., а сада је незапослен. Здрав је и радно способан. Решењем од Националне службе за запошљавање, Филијала ..., признато му је право на новчану накнаду у трајању од 12 месеци, почев од 06.06.2023. године у месечном износу од 43.828,75 динара, има наслеђену имовину у селу, зна да се ради о шуми, а не зна површину и не обрађује је. Власник је идеалних половина дела станова у ... и куће у

... где живи и плаћа режијске трошкове за утрошену струју, воду и набавку огрева. Из претходног брака има ћерку ГГ која студира у ... и по правноснажној пресуди њој на име издржавања плаћа по 6.000,00 динара месечно. Правноснажном пресудом Основног суда у Суботици П2 650/20, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ плаћа месечно по 15.000,00 динара почев од 24.09.2020. године, а тужени је тада био у радном односу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да су се потребе малолетног тужиоца ББ у погледу издржавања повећале у односу на потребе које је имао када је претходном пресудом тужени обавезан да му на име издржавања плаћа 15.000,00 динара месечно, јер је у време доношења претходне пресуде тужилац ишао у ..., па су његове потребе, као и трошкови његовог издржавања били мањи, те су оценили да су испуњени услови прописани одредбом члана 164. Породичног закона за измену висине издржавања које је тужени дужан да плаћа детету, оценивши да је износ издржавања од 18.000,00 динара месечно одговарајући како потребама детета, тако и могућностима туженог да издржавање пружа.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови утврдили да су се у смислу члана 164. Породичног закона на страни малолетног тужиоца промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о висини издржавања. Наиме, у време доношења претходне одлуке, малолетни тужилац је био тог узраста да су његове потребе за издржавањем могле да буду задовољене плаћањем по 15.000,00 динара месечно од стране туженог као дужника издржавања. Сада је малолетни тужилац школског узраста и по редовном току ствари његове потребе за издржавањем су повећане. Међутим, по оцени Врховног суда нижестепени судови су приликом утврђивања висине обавезе туженог да пружа издржавање тужиоцу погрешно применили критеријуме из члана 160. Породичног закона када су висину издржавања коју је тужени дужан да плаћа малолетном детету одредили на износ од 18.000,00 динара месечно.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона, прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, а ставом 4. истог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за хранење, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за подручну заштиту, у складу са законом. Минимална сума издржавања према званичним подацима надлежног Министарства за месец септембар 2023. године, који претходи датуму доношења првостепене пресуде, износила је 44.792,00 динара. Приликом одмеравања висине доприноса туженог у издржавању малолетног тужиоца, Врховни суд је имао у виду да се тужила свакодневно брине о свим потребама малолетног детета, а не само о финансијским, те јој је и то урачунао у њен допринос издржавању, и оценио да тужени, који је здрав, радно способан и факултетски образован, може да доприноси издржавању малолетног тужиоца са износом од 25.000,00 динара месечно без уграђивања сопственог издржавања.

На основу изложеног, применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП делимично је усвојена ревизија тужилаца и одлучено као у ставу првом изреке.

Применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Како су тужиоци успели у поступку по ревизији у незнатном делу, то је одбијен њихов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка и применом члана 165. став 2. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**